

SZENTKÚT

A NEMZETI KEGYHELY LAPJA

2020. XIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

KEDVES OLVASÓ!

Az elmúlt hónapok legjelentősebb eseménye Szentkúton a magyarországi ferences provincia káptalanja volt, amelyen hat évre megválasztottuk a provinciálist és helyettesét, valamint három évre a négyfős előjárói tanácsot, amit mi definitóriumnak nevezünk. Az Úr áldása kísérje szolgálatukat! Lezajlottak az immár hagyományos tévégi programok is: Bőjte Csaba atya lelkinapja, lelkigyakorlatok papoknak és szerzeteseknek, papok és szerzetesek szüleinek, valamint a társkeresőknek és a gyermekre vágyóknak. Sokan használták ki ezt a csendes időszakot egyéni elvonulásra Szentkúton, részánva az időt Istenre, élvezve a hely szépségét, bekapcsolódva a ferences közösség liturgiájába, esetleg elvégezve a már nagyon esedékes szentgyónást.

Jóllehet a világjárvány kegyhelyünk életét is súlyosan érinti, a Húsvétal gyakorlatilag elkezdődött a 2020-as búcsús időszak Mátraverebély-Szentkúton. Ez az év a magyar Egyház számára a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus éve. Ennek az eseménynek jegyében Erdő Péter bíboros úr végzi Nagyboldogasszony főbúcsú vasárnapjának miséjét. Mivel az Eucharisztia forrás és csúcspont az Egyház életében, ezért mi is igyekszünk a kegyhely liturgiájának középpontjába helyezni az Eucharisziát, a mindennapi szentmisék és esti szentségimádások mellett a vasárnapi szentséges litániákkal, a kiemelt búcsúk katekéziseivel, illetve a búcsúi szentségi körmenetekkel.

A 2020-as búcsúrendben, melyet az újság közepén talál meg a kedves olvasó, a hagyományos búcsúk mellett ott vannak az elmúlt évek újabb ünnepei is: az irgalmas vasárnapja előtti, valamint a szerzetesek zárandoklata tavasszal, a Szent Pio atya és a Szent Hubertus búcsú ősszel. Újdonság lett volna május 16-án, szombaton a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia szervezésében a Kárpát-medencei nemzeti zárandoklat, amely egybeesne Szent II. János Pál pápa születésének 100. évfordulójával. Mostanra azonban kiderült, hogy a járvány miatt a tavaszi zárandoklatokat már biztosan nem fogjuk tudni megtartani. Az idei pünkösdi búcsún emlékezünk meg arról, hogy a szentkúti kegytemplom 50 éve kapta meg a basilica minor címet, valamint szeptember 12-én újra lesz szlovák búcsú is. Idén is folytatódnak a katekézisek, melyeknek témája – hároméves kongresszusi előkészületünk lezárásaként – az Eucharisztia. Ezek a tanítások idén is egy-egy nagyobb búcsú főmiséje előtt lesznek hallhatók. Augusztus 20-án 9 órától ismét vendégeink lesznek a különböző függőségekben szenvedő fiatalok Cenacolo közösségének tagjai, illetve szüleik, akik tanúságot tesznek a gyógyulásról.

Szeretettel hívjuk a zárandokokat ezekre a kiemelt eseményeinkre is. Bizonyára mindenki megtalálja a szívéhez közel állót, vagy akár többet is. A *Szentkút újság* jelen számában a tavalyi búcsús évben elhangzott szentbeszédekből és katekézisekből válogattunk; szolgáljanak ezek mindannyiunk megerősödésére.

Kegyelemteljes húsvéti időt, Pünkösödöt, és az év során sok imádságos, elmélyült szentkúti napot kívánok minden kedves Olvasónak!

*fr. Orosz Lóránt OFM
kegyhelyigazgató*

FONTOS SZENTKÚTI
KÖZLEMÉNY

Kedves Testvérek! Újságunk jelen számának lezárásakor már az egész országban érvénybe lépett a nyilvános szentmisék tilalma. Ebben a pillanatban senki nem tudja megmondani, hogy ez, és további – koronavírussal összefüggő – szigorú tilalom, korlátozás meddig lesz érvényben. Mivel a világjárvány elleni védekezés szükséges előírásai döntő módon érintik a Nemzeti Kegyhely búcsús és egyéb programjait, ezért arra kérjük Önöket, hogy a kegyhely idei évre tervezett – és az újságban szereplő – eseményeivel, valamint a Zarándokszállás lehetőségével kapcsolatban az aktuális, ill. tervbe vett időpont közeledtével minden esetben előzetesen érdeklődjének telefonon vagy interneten. Reméljük, hogy az egész világ, benne hazánk is mielőbb túl lesz ezen a súlyos megpróbáltatáson, és az élet visszatérhet a rendes kerékvágásba, itt, Szentkúton is. Kérjük, hogy ennek megvalósulásáért mindenki imádkozzon, például Erdő Péter bíboros atya imájával:

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tette az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezdedben van az életünk. Alázattal kérünk, segítsd a tudomány

embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljuttatását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolatlanul, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szenháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!

Amen.

A TARTALOMBÓL...

- 4** SPÁNYI ANTAL SZÉKESFEHÉRVÁRI PÜSPÖK HOMÍLIÁJA
6 VARGA LAJOS PÜSPÖK ATYA HOMÍLIÁJA
9 ÖTVEN ÉVE KAPTA A SZENTKÚTI TEMPLOM A „BASILICA MINOR” CÍMET

- 10** MINDEN A KERESZTKÚTNÁL KEZDŐDIK EL
11 ISTEN JELENLÉTE MEGTÖRI AZ IDŐNKET
13 MIT JELENT A KIEGYENSÚLYOZOTTSÁG AZ ÉLETÜNKBEN?

SPÁNYI ANTAL SZÉKESFEHÉRVÁRI PÜSPÖK HOMÍLIÁJA KISBOLDOGASSZONY ÜNNEPÉNEK VASÁRNAPJÁN

Főtisztelendő Paptestvérek, Krisztusban szeretett Testvéreim!

Ünnep, örömnep ez a mai nap. Öröm minden zarándoknak, aki hosszabb készület után elindult, hogy eljöjjön ide, és szívének örömét, gondját, lelkének minden kérését megfogalmazva a szentkúti Szűzanyára bízva. Ő mindentől szent Fia elé tudja vinni a mi életünket. Öröm eljönni erre a sok-sok millió ember imádságától megszentelt helyre. Ennek a földnek a népe jól tudja ezt, ezért járnak ide évszázadok óta, nemzedékről nemzedékre. És mi, akik most itt vagyunk, megtapasztaljuk azt is, hogy az Isten milyen hatalmas, milyen jóságos, hogy ő valóban az élet, a történelem és a világ ura. Nemcsak mondjuk, nemcsak beszélünk róla, hanem megpróbáljuk az élet eseményeit értelmezni, fölfogni, az az ember keresi és megtalálja Istent a dolgok mögött. Ez az ember rádöbben arra, hogy valóban Isten a történelem ura.

Ki gondolta volna a szocializmus súlyos évtizedei alatt, hogy egyszer csak hirtelen minden megváltozik? Magam is tapasztaltam itt akkoriban, hogyan fényképezték a gyónókat, hogyan figyelték a titkosrendőrök az embereket. Azokat, akik messze földről idejöttek életük terhéért, bűneiket letenni, akik lelkiismeretük súlyos gondjától akartak

megtisztulni. Nem az ember ereje, nem az ember bölcsessége, nem az emberi szervezés, hanem az isteni gondviselés vitte végbe a változást. Szentkúton ennek legnyilvánvalóbb jele éppen az, hogy ezen a szent helyen immár harminc éve újra itt vannak azok az atyák, akik előtte már évszázadokon keresztül gondozták a kegyhelyet. Itt vannak azok, akiket elűztek a kommunisták, így most újra ők hirdetik Isten Igéjét, szervezik az ide zarándokló tízezrek kegyelmi életét, s magasztalják az Istent.

Szeretett Testvéreim! Amikor az ember belegondol saját életének akár csak egy parányi, a történelemben jelentéktelennek tűnő kis részébe, rá kell döbennie, milyen gazdag az Isten jósága, mennyi ajándékkal halmozza el az embert. Ezek az ajándékok, hasonlóan a bűneinkhez, sohasem csupán egy pillanatnak a történései, ugyanis ezeknek hatása van a személyes életünkre és mások életének folyására is.

Milyen csodálatos volt Ádám és Éva élete, akik a Paradicsomban – mondhatjuk – Isten barátai voltak. Ádám együtt sétál az Istennel, és mint barát a barátjával beszélget Vele. Az Isten közel engedi magához az embert, a Teremtő a teremtményt, akinek szabadságot ad, amely szeretetének legnagyobb ajándéka. Ádám és Éva viszont az első kísértésben elbukik. Ez nem csupán az ő életük tragédiája,

hanem mindannyiunké, az egész emberiségé, mindenkié, aki Ádámtól és Évától származik. Eluralkodik a bűn az embereken. A legkisebb gyerek, akiről azt mondjuk: „ó, milyen ártatlan csöppség!”, lelkén az áteredő bűnnel születik. Ez a bűn ott van a lelkén mindaddig, amíg a keresztvízzel le nem mossuk. Isten, aki látja, hogy Ádám és Éva bűne hogyan sodorta végromlásba az embereket, az ő segítségükre siet. Vigasztaló szavakat mond, ősevangéliumot hirdet, próféták szavával erősíti az embereket a hit útján, s aztán, amikor eljön az idők teljessége, előkészíti szavainak beteljesedését, elküldi azt a leánygyermeket, Máriát, aki majd világra szüli az ő egyszülött Fiát. Elküldi a szent öregeknek, Joachimnak és Annának, akik annyit imádkoztak érte. Akiről ők maguk sem tudják, hogy ő nem pusztán egy az aznap született sok gyermek közül, hanem különleges sors vár rá az üdvösség történetében, az Isten különleges szerepet szán neki. Így jön el majd hozzá Gábor angyal s mondja el neki Isten tervét, amire Mária, mert az egész élete a hitbe volt ágyazva, olyan egyértelműen, olyan magától értetődő természetességgel kijelenti: „Legyen nekem a te igéd szerint.” Ezek a szavak életének nem egy napjára, hanem az egész életére, sőt, az egész üdvösségtörténetre is vonatkoznak. Máriában, aki világra hozta az Isten Fiát, mindannyian csodálatos ajándékot kaptunk.

Hajlamosak vagyunk úgy látni a magunk életét, hogy ha adódik is egy kedves, örömteli napunk, ünnepi születés- vagy névnap, utána úgyis újra fog kezdődni a robot, a kemény mindennapi munka, a helytállás, a megfeszített napirend az iskolában, munkahelyen, otthon, várnak a feladatok. Úgy gondoljuk, kaptunk valami örömet, ami talán jár is nekünk, tiszteletet, szeretetet, de aztán megy tovább az életünk, jönnek a nehézségek. A Jóisten biztosan nem akarja, hogy így nézzük az életet. Rá kellene döbennünk arra, hogy a bűnnek is megvan a maga hatása, de a kegyelemnek is, a jónak és a szeretet gesztusainak is. Amit teszünk, az elkísér bennünket, az mások életét segíti vagy éppen keseríti, teljesebbé teszi vagy megnyomorítja. A Boldogságos Szűz Mária egész élete áldás volt, mert az imádságból élt. Hitéből fakadt az ő imádsága, amely kitöltötte egész életét. Bizonyára gyermekkorában is imádságos lelkű leányka volt, s egészen biztos, hogy később is. Nemhiába jegyzi meg róla a Szentírás, hogy szívébe véste, amit Jézus mondott, és el-elgondolkodott rajta. Nem engedte, hogy átszaladjanak a lelkén Jézus szavai. Nem engedte, hogy feledésbe merüljön, amit egyszer már megértett. Nem engedte, hogy Isten szavát elnyomja ennek a világnak vágya, kívánsága, álma, hangoskodása, zűrzavara. Szívébe zárta és el-elgondolkodott rajta. Hitből fakadó élete mindenkit segítő élet lett. Nem véletlen, hogy Jézus első csodájánál ott látjuk

a Boldogságos Szűz Máriát, aki mindenkinél előbb veszi észre: nincs boruk; ekkor szól Jézusnak. Fiának elutasító szavára sem veszíti kedvét, nem kezd el sóhajtozni, hanem szól az embereknek: figyeljete rá, és amit Jézus mond, azt cselekedjétek meg. A Szentírás ugyan kevés biztos kinyilatkoztatott igazságot tartalmaz Szűz Mária életéről, de ezek alapján is könnyen feltételezhetjük, hogy Mária egész életében figyelmes volt. Figyelt, hogy imával, szeretettel, megértéssel ott legyen mások mellett, hogy segítse a többieket, bátorítsa, erősítse és Isten felé vezesse őket. Világosan érezték ezt az apostolok, ezért volt fontos számukra, hogy együtt legyenek Máriával, hogy együtt imádkozzanak vele, együtt töltsék azt a tíz napot, amely a Szentlélek eljövételéig tartott. Máriával együtt akarták teljesíteni a küldetést, amelyet Istentől kaptak, és amelynek célja, hogy mindenki közelebb kerüljön a Jóistenhez.

Miközben a Boldogságos Szűz Máriát nézzük, próbáljuk meg azt megérteni, hogy életének nem csak egy-egy kis mozzanatát kell néznünk, vagy ha azt is nézzük, értsük meg, hogy ő egész életünkben végigkísér bennünket. Az ő szeretete, oltalma egész földi zarándokutunkat végigkíséri. Ezért is van az, hogy a kereszten függő Krisztus halálvergődésében, mintegy utolsó erejével, anyául adja nekünk Máriát. Önmaga helyett, a Szent helyett, az Isten Fia helyett bennünket, a bűnökkel viaskodókat. Bennünket, akik sokszor csak csetlünk-botlunk az élet útján. Máriát egy életre kaptuk ajándékkul, s ő nem is hagy el bennünket; megtanít új szemmel nézni az életre, a történelemre. Segít fölfedezni Isten gondviselő jóságát, amely egész életünket elkíséri.

Amikor eljöttünk ide, Szentkútra, szívünkben hordoztuk a magunk életének kéréseit, örömeit, bánatait, és keressük a bűneinktől való megtisztulás útját. Hozzuk magunkkal szereteteink, a ránk bízottak, a felénk forduló emberek egész életét is, hiszen lelki közösségben vagyunk, s ebben a közösségben eggyé forrva kell kérnünk – Mária közbenjárásával – Istent. Legyen velünk, legyen rajtunk az ő áldása. Az Úr áldása tegye eredményessé a már harminc éve újra itt dolgozó ferences atyák munkáját. Az Úr áldása adja meg mindnyájunknak, amit szívünk-lelkünk mélyén kérünk, amit talán magunknak sem tudunk megfogalmazni, s adja áldását azokra is, akiket lelkünkben, szeretetünkben ide hoztunk. S adja az Úr, hogy ne csak érzelmekben, ne csak életünk egy-egy napján akarjunk így élni, hanem segítsen bennünket, hogy mindaddig, amíg az atyai házba el nem költözünk, ez a gondolat legyen szívünk és lelkünk gazdagsága, és így töltsük el földi életünket. Ámen.

(Elhangzott Szentkúton, 2019. szeptember 8-án)

VARGA LAJOS PÜSPÖK ATYA HOMÍLIÁJA A JÉZUS SZÍVE BÚCSÚN

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Mindenekelőtt nagy szeretettel köszöntöm a főtisztelendő atyákat és a szeretetszolgálatnak mindazon képviselőit, aki itt jelen vannak, illetve akik ó általuk gondozásban részesülnek.

Kedves Testvérek! Az Úr Jézus Szent Szívének ünnepét üljük; tulajdonképpen magára Jézus Krisztusra emléke-

zünk, hiszen a szív elválaszthatatlan az embertől. A szív egy testrész az emberi szervezetben, méghozzá egy nagyon fontos testrész, hiszen amint megáll, az ember élete is véget ér. Nem véletlen, hogy az Úr Jézus személyének is, mondhatnánk, szimbóluma lehet a szív, jóllehet amikor kimondjuk, hogy az Úr Jézus Szívét tiszteljük illetve imá-

dással illetjük, akkor arra gondolunk, hogy az ő istensége és embersége együtt létezik az ő emberi személyében. A szív szerves részét képezi személyének, főként emberi tekintetben. Ha a szívet azonosítjuk az érzelmek központjával, akkor gondolhatunk arra a szeretetre, amelyről a római levél beszél nekünk, miszerint Isten szerette ezt a világot, szereti az embereket, s ennek a következménye lett, hogy az idők teljességében, a Szentírás szavait használván, a mennyei Atya elküldte közénk Jézust.

A római levél gondolatvilága szerint Jézus által az Isten szeretetéből megtörtént a bűnös emberiség kiengesztelődése magával az Istennel. Ez a kiengesztelődés sajátos, nem akármilyen. Ha bennünket megsértének, megbántanak, akkor elvárjuk azt, hogy aki bennünket megsértett, az bocsánatot kérjen, és a bocsánatkérés után következhet a kiengesztelődés, az emberi kapcsolat helyreállítása. Mindez azonban nem így van az isteni rendben, a mennyei Atyánál. Tudjuk, hogy minden bűn elválaszt bennünket tőle, és minden rossz szöges ellentétben áll az Úristen szeretetével, az ő végtelen jóságával. Bűnös voltunk ellenére azonban Isten megelőzte a mi bocsánatkérésünket, elküldte közénk az ő egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, és Jézus által, az ő keresztye által, az ő önfeláldozó szeretete által Isten részéről megtörtént a bűnbocsánat is, a megváltás. A megváltáson, bűnbocsánaton keresztül elérkezett hozzánk a kiengesztelődés. Nem véletlenül hirdeti az Anyaszentegyház önmagáról, hogy egyik nagyon fontos feladata a kiengesztelődés szolgálata, amelyet a szentségek kiszolgáltatásával, helyesebben szólva ünneplésével is, valamint egyéb tevékenységei által végez. A pápaságnak, a római szentszékeknek mindenkor az volt a legfőbb feladata, hogy az emberek között, a nemzetek között békességet teremtsen, elvezesse az embereket az egymásnak való megbocsátáshoz, az egymással való kiengesztelődéshez.

Azok a szentírási olvasmányok, amelyeket Ezekiel próféta könyvéből fölolvastunk, illetve amely az evangéliumban elhangzott, Isten gondviselő szeretetéről szólnak, és az Úr Jézust a jó pásztor képébe öltöztetik be. Ha a szentírási szövegeket elkezdjük mélyebben olvasni, akkor rájövünk arra, hogy a pásztor tulajdonképpen maga az Isten. Az ószövetségi ígéretekben az szerepel, hogy Isten egyszer, a messiási időkben a pásztori tisztséget rábízta valakire, aki tulajdonképpen az ő nevében, az ő szeretetével gyakorolja azt saját népe körében. Az ószövetségi olvasmány arra utalt, hogy Isten választott népe szétszóródott a történelem folyamán, de a messiási időkben ez a jó pásztor majd összegyűjti a választott nép fiait. Az evangélium pedig arról szólt, hogy vannak elszéledt báránypók, és a jó pásztor utána megy ezeknek, összeszedi,

összegyűjti őket, visszatereli őket arra a helyre, amelyet számukra készített. Ebben a tekintetben tehát az ószövetségi olvasmány és az evangélium egybecsengenek.

Jézus egyházat alapított és gyakorolja azt a tisztséget, amely a jó pásztor feladatkörével együtt jár. Miután megalapította az Anyaszentegyházat, az Anyaszentegyház összegyűjti a világ minden tájáról Isten népét, és az Anyaszentegyháznak megvan a lehetősége arra is, hogy a szentségek ünneplésével azokat az elszéledt báránypókot is, akik bűnük által önmagukat szakították el Istentől, visszaterelje abba az egy akolba, ahol az Úr Jézus maga végzi pásztori szolgálatát. A jó pásztor elsősorban gondoskodó szeretetével vigyáz övéire, de az evangélium hozzátesz ehhez egy másik gondolatot is, miszerint a pásztor feladata, hogy lefelé vezesse az ő nyáját. Itt igazában véve a táplálás feladatáról van szó. A mai szentmise szövege azt mondja számunkra, hogy ez részben az által valósul meg, hogy Isten törvényt ad az embernek. Jézus Isten törvényeinek, Isten igazságainak útján akar vezetni bennünket. De ehhez a táplálékhoz hozzátartozik maga az Oltáriszentség is, hiszen ezt a szentséget elsősorban lelkünk táplálékként alapította Jézus az utolsó vacsorán. Miután ő maga jelen van az Oltáriszentségben, ezért az Oltáriszentség egyben imádandó Fölség is, mint ahogy ezt nem is olyan régen, Úrnapján, az úrnap körmenetek során megünnepeltük, s kifejeztük az Úr Jézus iránti imádságunkat. A szentáldozással pedig azt fejezzük ki, hogy elfogadjuk őt mint lelkünk táplálékát, aki életet közvetít számunkra. Istennek élete van önmagában, neki senkitől sem kellett szereznie vagy megkapnia az életét, ezért ő öröktől fogva van és örökké létezni fog. Amikor az Úr Jézus által, az Oltáriszentség magunkhoz vétele által táplálni akar bennünket, akkor nem egyszerűen egy földi táplálékot kapunk, hanem részesedünk abban az életben, amely az üdvözítő Jézusnak az élete. Részesedünk az ő keresztyében, és ezt talán betegségünkben, elesettségünkben tudjuk legjobban átélni. Részesedünk azonban az ő föltámadott életében is, így ez a szentség az örök életnek a záloga. Sok esetben „viaticum” is, úti eledel, úti táplálék is, hiszen amikor az ember átlép ebből a földi világból az örökkévalóság országába, akkor minden mélyen hívő katolikus ember arra törekszik, hogy az Úr Jézus testét, az Úr Jézus vérének az Oltáriszentségben még utoljára magához vehesse, és így az Úr Jézus, a Jó Pásztor vezesse őt az örök élet honába.

Az Úr Jézus Szent Szívének tiszteletéhez hozzátartozik a szentgyónás és a szentáldozás gyakorlata is. Úgy szoktuk magunkat kifejezni, hogy első pénteken engesztelő szentáldozást végzünk. Nagyon helyes kifejezés ez.

Az engesztelésnek sokféle formája létezik, de amint a római levél is megfogalmazza, a kiengesztelést, kiengesztelődést Jézus már elvégezte a maga megváltó művével, amihez mi – legalább is abban a tekintetben, hogy Jézus kiengesztelő áldozatának az értékét növeljük – semmit nem tudunk hozzátenni. Mi egyet tudunk tenni: belekapcsolódunk Jézus egyetlen és örök áldozatába, a szentmiseáldozatba. A szentmisében ugyanaz a Jézus van jelen az átváltoztatás által, aki a keresztfán följajánlotta önmagát a mennyei Atyának. Ezért ha valaki engesztelni akarja Istent, akár a saját, akár mások bűneiért, akkor a legtökéletesebben úgy engesztelhet – és ez nem csak az elsópéntekhez kötődik, hanem bármelyik szentmiséhez –, hogy szentáldozáshoz járul. Egy-egy jó cselekedetünk által is Jézushoz kapcsolódhatunk, imádságaink által is kifejezhetjük azon szándékunkat, hogy mi az Úr Jézussal együtt akarunk élni, együtt akarjuk keresni az Isten országát az Úr Jézussal a kegyelmi rendben, de a kiengesztelődés szolgálatát a legtökéletesebb módon azzal vállaljuk, hogy részt veszünk a szentmisén és ott szentáldozáshoz járulunk.

A betegeknek és az időseknek, akiknek sok nehézséggel kell megküzdeniük, mindenképpen gondolniuk kell Jézus keresztféjére, az Úr Jézus szenvedésére. Nagyon ajánlatos sokszor elvégezni a fájdalmas szentolvasót is, mert amikor a saját szenvedésünket és fájdalmunkat át tudjuk adni Jézusnak, akkor valóban megkönnyebbülünk. Különösen segít bennünket ebben az a gondolat, hogy Jézus a mi fájdalmainkat, a mi szenvedéseinket vette magára a keresztfán. A mi fájdalmunk, a mi szenvedésünk benne van az Úr Jézus áldozatában. Ezzel a lelkülettel fogadjuk a szentséget, a szentmise keretében elsősorban a szentáldozást annak kifejezéseként, hogy betegségünket, fájdalmunkat a szenvedő Jézussal együtt akarjuk hordozni az eljövendő dicsőség reményében. Aki pedig felkészült rá és az életében ez fontos, mert életének egy olyan szakaszához érkezett, hogy kérje a jó Isten segítségét öregségében vagy betegségében, az a szent kenet fölvétele által is fejezze ki, hogy ő az Úr Jézushoz akar kapcsolódni. Ámen.

(Elhangzott Szentkúton, 2019. június 28-án)

ÖTVEN ÉVE KAPTA A SZENTKÚTI TEMPLOM A „BASILICA MINOR” CÍMET

Idén ünnepeljük félszáz éves évfordulóját annak, hogy az Esztergomi Főegyházmegye kérésére a szentkúti, XVIII. században épült kegytemplom kis/kisebb bazilika rangot kapott VI. Pál pápától. A pápai dokumentum pontos keltezése 1970. március 14. (die quartodecimo mensis martii), azaz tulajdonképpen ehhez a naphoz kell kötnünk a szentkúti bazilika címét. De hogyan is történt a bazilika rang kihirdetése?

A korabeli Új Ember hetilap a címlapon, bár csak az alsó sarokban és kéthetes csúszással (május 10.) számolt be arról, hogy Szabó Imre esztergomi segédpüspök, apostoli kormányzó 1970. április 26-án, húsvét ötödik vasárnapján Szentkúton bejelentette az örömhírt: megérkezett a várva várt pápai irat. Mivel az 1970-es esztendőben – első királyunk születésének ezredik évfordulójára emlékezve – a Szent István-év ünnepélyes megnyitására készült a katolikus közösség, ezért úgy döntött az apostoli kormányzó, hogy a basilica minor cím ünnepélyes kihirdetésére a szent király ünnepe utáni vasárnapon, augusztus 23-án kerüljön sor a kegyhelyen. Erre a napra, a Szent István-év kezdetére egyházmegyei zarándoklatot is hirdetett Szentkútra Szabó Imre püspök. A zarándoklat jelentőségét jelzi, hogy a tervbe vett eseményt a nyár folyamán kétszer is meghirdették az Új Emberben; bizonyára ez is belejátszott abba, hogy a szentkúti völgyben hatalmas tömeg gyűlt össze a titulus ünnepélyes kihirdetésére. Mit is jelent ez a „basilica minor” cím? Semmiképpen

sem azt, hogy a templom méreteiben eltörpül egy székes-egyház mellett. A Szentségi és Istentiszteleti Kongregáció aktuális, 1989. november 9-ei határozata (Domus Ecclesiae de Titulo Basilicae Minoris) értelmében a kis bazilika olyan templom, amely liturgikus és lelkipásztori szempontból különleges jelentőséggel bír. A cím adományozásával a pápa jelzi a különleges, szoros kapcsolatot az illető templom, valamint a római egyház és a pápa között. Meghatározott kötelezettségekkel, feladatokkal és kiváltságokkal jár ez a titulus; utóbbira példa, hogy a bazilika címerében, valamint zászlókon, felszerelési tárgyakon fel lehet tüntetni a pápai jelvényeket, vagyis az egymást keresztező kulcsokat. Szentkút címerében is megtaláljuk a pápai kulcsokat, a Mária-monogram alatt (ld. kép).

Ötven esztendeje volt oka ünnepelni a főegyházmegyének, Palotai István szentkúti templomigazgatónak és annak a sok ezer hívőnek, akik 1970-ben valamiképpen minden korok szentkúti zarándokait is képviselték. Mindazokat, akik a Boldogságos Szűz közbenjárására az évszázadok során erőt, vigasztalást nyertek és nyernek ma is ezen a kegyhelyen, miután belépnek a jelenleg 50 éves kis bazilikába.

A „basilica minor” cím kerek évfordulójáról az év első nagy búcsúján, a pünkösdi búcsú vasárnapján, május 31-én emlékezünk meg Szentkúton.

*fr. Fejes Antal OFM
vikárius*

Az ötven évvel ezelőtti közállapotokat jól mutatja, hogy az augusztus 23-ai kiemelkedő vallási ünnepség felkeltette a párthatalom figyelmét is, és persze, finoman szólva, nem örültek neki. A kommunista vezetés a megyén belüli vallási rendezvények közül kettőt, az itteni Nagybaldogasszony-búcsú mellett a basilica minor ünnepséget tartotta említésre méltónak 1970-ben. A két szentkúti programmal kapcsolatban az MSZMP megyei vezetői a jegyzőkönyv szerint így tanácskoztak:

„(...) Abban foglaljon állást a végrehajtó bizottság, hogy megfelelően készüljünk fel erre a két napra. Mindenképpen harcolni kell azért, hogy a fiatalok ne vegyenek ezen

részt. Mindent meg kell tenni, hogy ezeken a napokon az autóbuszok a legminimálisabb mennyiségben álljanak rendelkezésre. Azt semmiképpen nem támogatjuk, hogy a tsz-ek is odaadják erre az alkalomra a buszt. Számíthatunk arra is, hogy tömegével fognak érkezni a buszok, de ez a mi álláspontunkat nem szabad hogy befolyásolja. Álláspontunk az, hogy bizonyos minimális közegészségügyi és kereskedelmi ellátást biztosítani kell, de nagy felhajtást nem szabad csinálni ebből az alkalomból. A végrehajtó bizottság egyhangúlag tudomásul vette a tájékoztatót.”

(Az MSZMP Nógrád Megyei Végrehajtó Bizottságának ülése, 1970. július 21.)

MINDEN A KERESZTKÚTNÁL KEZDŐDIK EL

„(...) Amikor XXIII. János pápa még érsekként, pápai nunciusként hazautazott Bergamo közelében fekvő kis szülőfalujába, mindig betért annak templomába. Első útja a keresztkúthoz vezetett, ahol letérdelve imádkozott, és hálát adott a kereszttség kegyelméért. Azt írta lelki naplójában, hogy ezt azért tette, mert minden itt kezdődött el. Azt gondolom, nagyszerű lelki dolog, ha ezt mi is meg tudjuk tenni, és magunkban vagy szeretteinkkel együtt elmegyünk abba a templomba, ahol megkeresztelték minket; ott egy kicsit letérdelünk, és hálát adunk a kereszttség kegyelméért. Hálát adunk azokért, akik elvittek bennünket megkereszteltetni. Minden itt, a keresztkútnál, a keresztésnél kezdődik el. Mit jelent számunkra? Hogyan lehet jelenvalóvá tenni ezt a keresztiséget? Tegyük föl magunknak a kérdést: a mai napon, itt, Szentkúton, a Szent László búcsún mit jelent nekem az, hogy megkeresztelték, hogy keresztény vagyok, hogy a keresztység szentségében részesültem. (...)”

(Részlet Ábrahám Béla SVD tartományfőnök atya 2019. június 30-án, a Szent László búcsún elmondott szentkúti katekéziséből)

A BÉRMÁLÁS AZ EGYHÁZ ÖRÖK PÜNKÖSDJE

„(...) A bérmálás szentségét Jézus alapította, amikor Húsvét után először jelent meg a tanítványoknak, rájuk lehelt és ezt mondta: Vegyétek a Szentlelket! Ezt erősítette meg aztán Pünkösöd ünnepe, ezért is van, hogy a bérmálást legtöbbször Pünkösöd ünnepének környékére tesszük. A bérmálás szentsége az Egyház örök Pünkösödjé.

Már az apostoli korban is megjelenik, mint külön „szentség”, idézőjelben, mert akkor még nem így hívták. Az Apostolok Cselekedeteinek nyolcadik fejezetében olvashatjuk azt a történetet, amikor a samariai hívek Fülöp tanítására megkeresztelkednek. Itt azt írja a Szentírás, hogy miután ennek híre eljutott Jeruzsálembe, *elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Amikor megérkeztek, imádkoztak értük, hogy kapják meg a Szentlelket, mert még egyikükre sem szállt le, hanem csak meg voltak keresztelve Urunk, Jézus Krisztus nevében. Miután kezüket rájuk tették, megkapták a Szentlélek ajándékát.* Vagyis az Egyház gyakorlatában kezdettől fogva jelen van a bérmálás, de az első időkben tulajdonképpen még rejtve. (...)”

(Részlet Egri László állandó diakónus 2019. július 14-én, a Kármelhegyi Boldogasszony és Lellisi Szent Kamill búcsún elmondott szentkúti katekéziséből)

ISTEN JELENLÉTE MEGTÖRI AZ IDŐNKET

„(...) Megtörjük az időt ünnepekkel, nehogy csak egy nagy folyam legyen előttünk, bennünk vagy mögöttünk, hogy ne tudjuk, mit kell tennünk. Megtörjük az időt, mert nem csak azért van reggelünk, delünk és esténk, hogy együnk vagy beszéljünk, vagy bármi dolgot tegyünk, hanem azért is van reggelünk, delünk és esténk, hogy imádkozzunk és hálát adjunk a mindenható Istennek. Ebben a megtört időben megtöltjük szentséggel, megtöltjük istendicsérettel azt a teremtett testet, amit Isten nekünk szánt, hogy ebben éljük le az életünket. Akkor, amikor ünnepek vannak, akkor is megtörjük ez az idő, mert jobban és teljesebben odafordulhatunk a mindenható Isten felé.

A Boldogságos Szűz Mária számára is megtört az idő, amikor Isten beleszólt az ő életébe. Ahogyan azt a mai gyönyörű evangéliumban, az angyali üdvözlésben is hallottuk a Porciunkula búcsú ünnepén. Milyen sokszor fölolvassuk ezt a részt az egyházi év folyamán, adventben és sok-sok Mária-ünnepén! Mégsem unjuk meg. Miért? Mert akkor, amikor Isten beleszólt az életünkbe és megtöri

az időnkét, akkor ott valami nagyon izgalmas dolog kezdődik el, valami, ami nagyon nekünk szól. (...)

Assisi Szent Ferenc, amikor találkozott Jézussal, és találkozott a Boldogságos Szűz szándékával és akaratával, hogy megújítsa és felépítse az Egyházat, akkor azt komolyan vette. A Porciunkula-kápolna, amelynek ma van a szentelési évfordulója, egy kicsike istenhajlék. De mi a kicsi és mi a nagy? A mi szemünkben talán más, mint az Isten szemében. Isten szemében a legnagyobb dolog az, ha az ember odaadja az életét, valóban megtér, valóban komolyan gondolja az Ő parancsait, és nem csak egy olyan dolognak tartja, amit ki kell pipálnia az életében. Sokszor szinte csak tarkítjuk az életünket a vallásosságunkkal, s aztán mindent ugyanúgy teszünk, mint annak előtte. Nem, ez nem az időnek a megtörése, ez nem az Isten kegyelmének a beengedése az életünkbe, ez nem a Boldogságos Szűz Mária lelkülete, és nem is az Úr Jézusé. Ez a gyöngé és szürke ember lelkülete, aki végül aztán remény nélkül marad, és éppen ez lesz a legnagyobb baja. De az, aki követi a szentek példáját, aki arra kéri a Boldogságos Szűz Máriát, hogy nyissa meg a szívét az Isten akaratára, az megtapasztalja, hogy az életében valami csoda fog történni, fölül tudja majd múlni önmagát. (...)”

(Részlet Balogh Péter Piusz OPraem gödöllői apát 2019. augusztus 2-án, a Porciunkula búcsún elmondott szentkúti homíliájából)

A SZENTEK ISTEN FÉNYÉBEN ÁLLTAK

„(...) A legnagyobb szentek, amikor már szentség hírében álltak, akkor vallották magukról azt, hogy ők a világ legnagyobb bűnösei. Ez nem álszentség, nem ál-alázat, és nem alázatoskodás volt részükről, hanem valóban így gondolták. Például Szent Ferenc, amikor már a halálos ágyán feküdt, akkor mondta: még nem tettem semmi jót, kezdjünk el végre valami jót tenni. Valóban így gondolta. És tudjátok, miért? Mert amikor egy sötét utcán állok a piszkos ruhámban, akkor a sötétben nem látom a ruhámon a koszt. De ahogy közeledek a lámpafény felé, azaz minél közelebb vagyok a fényhez, annál jobban látom a piszkot a ruhámon. Minél közelebb vagyok Istenhez, az ő szeretetéhez, annál jobban meglátom, hogy mik azok a bűneim és gyengeségeim, amelyek elszakítanak tőle.

És amikor már egészen a lámpafény alatt állok, akkor a ruhán már a pici kis szöszök is látszanak, de olyan élesen, hogy azt tudom mondani: igen, hát ezek is rajtam vannak, ezektől is meg kellene szabadulnom. Így voltak ezzel a nagy szentek, akik azt mondták magukról, hogy ők a világ legnagyobb bűnösei. Valóban így gondolták, mert ők a lámpafény alatt álltak, az Isten szeretetének sugárzó fényében, és ezért látták ezeket a pici, apró gyengeségeket és hibákat is. (...)”

(Részlet Hágen Ilona Edit OV 2019. július 28-án, a Szent Anna búcsú vasárnapján elmondott szentkúti katekéziséből)

MIT JELENT A KIEGYENSÚLYOZOTTSÁG AZ ÉLETÜNKBEN?

(...) A motorozáshoz, a két keréken való közlekedéshez hozzátartozik az, hogy egyensúlyoznunk kell, és ahhoz, hogy egyensúlyozni tudjunk, ahhoz szükséges, hogy bizonyos sebességet tartsunk. A kiegyensúlyozottság tehát feltétlenül szükséges ahhoz, hogy irányban tudjuk tartani a motorunkat. Itt azonban nemcsak fizikai egyensúlyról van szó, hanem belső kiegyensúlyozottságról is. Az életben, és különösképpen a motoros közlekedésben nagyon fontos, hogy kiegyensúlyozottak legyünk. Igen nagy baj, ha belső problémáinkat éppen a motorozással akarjuk valamilyen formában feloldani. Nyilván ez bizonyos mértékig működhet, de hogyha nagy feszültségek vannak bennünk, hogyha rengeteg kudarcot élünk meg, akkor nem biztos, hogy a motor a legjobb eszköz arra, hogy ezeket a dolgokat kompenzáljuk.

Szűk kapuról esett szó a mai evangéliumban, Jézus erről beszél. És nekünk, akik motoron közlekedünk, jó, ha ez a kép a szemünk előtt lebeg. Igen, a szűk kapun átmen-

ni: ehhez kiegyensúlyozottság kell, csak akkor tudunk keresztülmenni rajta. Különben nem férünk be. Mit jelent a mi életünkben az, hogy kiegyensúlyozottak vagyunk? Hogyan tudunk azzá válni? Sokan azzal áltatják magukat, hogy „akkor vagyok kiegyensúlyozott, hogyha mindig ugyanazt érzem”. Hát, ilyen nincs. A kiegyensúlyozottság azt jelenti, hogy a bennem lévő jó és rossz gondolatokat, jó és rossz érzéseket egyensúlyban tudom tartani. Ehhez kérem Isten segítségét, ehhez kérem az ő kegyelmét. Az imádság nagyon sokszor azt a célt is szolgálja, hogy ha valami nagyon fáj, vagy ha valami nagy örömöm van, akkor oda tudjam tenni középre, Isten segítségével. Meg kell tanulnunk kezelni a jó és a rossz dolgokat, ettől leszünk kiegyensúlyozottak. (...)”

(Részlet Bátor Botond OSPPE 2019. augusztus 25-én, a motorosok zárándoklatán elmondott szentkúti homíliájából)

A KRISZTUSI PAPSÁG KIVÁLASZTÁSON ALAPUL

„(...) Van egy ószövetségi történet Melkizedekről, aki nek a származása nem ismert. Melkizedek kenyeret és bort hoz, és ő lesz az előképe annak a papságnak, amely már nem földi, testi leszármazáson alapul, hanem isteni kiválasztáson. Melkizedek az Isten választottja.

Itt szeretnék egy kis történetet elmondani a meghívásomról. Amikor már nagyon foglalkoztatott a gondolat, hogy mi lesz az én hivatásom, és erősen éreztem, hogy Isten talán papnak hív, elmentem egy aranymisére, ötvenéves papi jubileumát ünneplő pap szentmiséjére. Beálltam az áldozók közé, és amikor odaértem ehhez az atyához, megáldoztatott, és utána adott egy kis pofont az arcomra. Hát, ilyen még nem kaptam áldozás után, de láttam a kedvességet, a huncutságot, a pajkosságot az arcán. Nagyon szúrós tekintettel a szemembe nézett, és azt mondta: 'De fain pap lenne belőled!' Közben a kezembe nyomott egy képet. Meg se mertem nézni a képet, annyira zavarban voltam. Hazamentem, ott néztem meg, miféle képet adott. Az aranymisére képnek a hátoldalára az volt ráírva, hogy *pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje szerint*. Nagyon sokat jelentett nekem akkor ez a mondat. Az Isten engem is kiválasztott. Pedig ennek nem volt családi előzménye. Édesapám nem járt templomba, az volt a véleménye a papokról, hogy koszos csuhások. És amikor megkaptam a reverendámat, akkor direkt reverendában mentem haza, és írtam neki egy ígét, hogy *úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta érte* – mert én is az megszületett fia vagyok apámnak. Soha nem választott

erre az ígére, amit egy képeslapon írtam neki, de attól a pillanattól kezdve, hogy bejelentettem neki, pap leszek, soha, egyetlen pillanatra sem említette az egyházat negatív színben. (...)

(Részlet Farkas László atya 2019. szeptember 7-én, a Kisboldogasszony búcsú szombatján elmondott szentkúti katekéziséből)

AZ ÚR JELEN VAN NÉPE KÖRÉBEN

„(...) Kalkuttai Teréz anya, amikor egy mohamedán országba hívták, hogy ott házat alapítson, ragaszkodott ahhoz, hogy egy pap is jöjjön vele. Mivel ezt nem akarták neki megengedni, nem vállalta a házalapítást azon a helyen. Azt mondta: ahol pap van, ott van szentmise, ahol van szentmise, ott van Jézus, és ahol Jézus jelen van, ott az ő segítségével a legnehezebb munkát is el tudják végezni. (...)

Bátyonban voltam hosszú ideig plébános, és amikor a Bányavárosban kialakítottuk a kápolnát Szent Antal tiszteletére, különleges, meghatározó érzés töltött el engem, de másokat is, amikor a tabernákulum fölött kigyulladt az örökmécs lángja. Ez jelezte és jelzi ma is, hogy Isten, az Úr jelen van az ő népe között, ott tudjuk őt megkeresni, megtalálni. S ahogy az egyik hittanosom is mondotta: Isten mindenhol ott van, Jézus is, az Isten Fia is mindenütt jelen van, de a templomban rendel. Vagyis ott még inkább találkozhatunk vele. Ez adjon nekünk is erőt, bátorítást, hogy megbecsüljük papjainkat, imádkozunk értük, új hivatásokért. Ez segítsen bennünket abban is, hogy még aktívabb és igazabb keresztény életet tudjunk élni.”

(Részlet Zahar Béla esperes atya 2019. szeptember 15-én, a Fájdalmas Anya búcsún elmondott szentkúti katekéziséből)

LITURGIKUS REND ÉVKÖZBEN

A szentkúti bazilika 6.35-től tavasztól ősziig 19 (téli 18, szombaton 20.10) óráig van nyitva, ezen túl csak az előre megbeszélte templomi és zarándokeseemények idején. Vasár- és ünnepnapokon: 7.30-kor laudes (reggeli dicséret), 8.30-kor gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.30-kor litánia és gyóntatás, 11.00-kor nagymise, 18.30-kor (téli 17.30-kor) vesperás (esti dicséret), szentségimádás, 19.00-kor (téli 18.00-kor) szentségi áldás. Hétköznap (hétfő kivételével!): 6.50-kor laudes, 7.15-kor szentmise, 18.30-kor (téli 17.30-kor) vesperás, szentségimádás, 19.00-kor (téli 18.00-kor) szentségi áldás. Szombatonként az esti program változik: 19.30-kor (téli is!) vesperás, 20.00-kor „Kiáltás-ima” a Mária Rádió élő közvetítésében.

LITURGIKUS REND BÚCSÚNAPOKON

Érkezéskor a zarándokcsoportok fogadása, majd gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.15-kor katekézis (csak nagyobb ünnepeken) vagy 10.30-kor énekes Mária-köszöntő, 11.00-kor szentmise körmenettel, 14.00-kor litánia, majd a zarándokok és kegytárgyak megáldása, 18.30-kor vesperás, szentségimádás, 19.00-kor szentségi áldás. A fő- és nagybúcsúk idején előesti program is van, ennek részleteit a honlapon lehet megtalálni az adott búcsú meghirdetésekor.

A BÚCSÚK MISESZÁNDÉKAI

Kegyhelyünkön mindig szívesen imádkozunk a szentmisék szándékaiban az elhunytakért és az élőkért. Előfordulhat azonban, hogy nagyobb látogatottságú búcsúk alkalmával a zarándokok által íratott miseszándékokat nem tudjuk felolvasni az adott szentmise előtt. Ezért ezúton is mindenkit biztosítunk arról, hogy a szentmisén jelen lévő – az itt lakó közösséget képviselő – ferences atya a szándék elhangzása nélkül is ezekre a szándékokra ajánlja föl a szentmisét. A megszokott szándékokon felül lehetőség van ún. időhöz nem kötött miseszándék előjegyzésére is, amely szándékot az első „szabad” szentmisén tudjuk elvégezni.

ELSŐSZOMBATI ENGESZTELŐ ZARÁNDOKLATOK

A téli hónapok (december-január-február) kivételével minden hónap első szombatján 17 és 20 óra között egy-egy egyházközség zarándokcsoportját várjuk kegyhelyünkre, akiknek vezetésével a rózsafüzért imádkozzuk, amit szentmise követ. A liturgia után gyertyás körmenetet tartunk, a szent kútnál megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, a Lourdes-i Szűzanya szobra előtt a betegekért imádkozunk. Az imaalkalom a kegyoszor előtti személyes imával, közös esti zsolozsmával és a Mária Rádió által közvetített „Kiáltás-imaival” zárul. Ha az Önök plébániaközössége szívesen vállalja valamelyik elsőszombati áhítat vezetését, kérjük, jelezzék a kegyhely telefonszámán (+36-32/418-029) vagy a szentkut@ofm.hu email címen.

IMAMEGHALLGATÁSOK ÉS HÁLATÁBLÁK

Bátorítjuk mindazokat, akik Szentkúton imameghallgatást tapasztaltak, ill. akikkel kérésük nyomán rendkívüli esemény történt, hogy az elmúlt évszázadok szokásainak megfelelően jelezzék ezeket a kegyhelyen szolgáló ferenceseknek. Az ilyen esetek egy részében jegyzőkönyv felvételével járulhatunk hozzá a szentkúti Szűzanya segítségének dokumentálásához és tiszteletének előmozdításához. A hálatáblák készítése is dicséretes szokás, amelynek segítségével az imameghallgatásnak maradandó emléket tudnak állítani. A megfelelő elhelyezés miatt kérjük, hogy a kőből készült tábla ne legyen magasabb 12 cm-nél, valamint mindig szerepeljen rajta – legalább – az évszám is, valódi erőt adva ezzel azoknak, akik látják, hogy ma is történnek csodák.

SZENTKÚTI SZŰZANYA TESTVÉRÜLETE

A 2019-ben életre kelt Testvérület célja – ahogyan a szabályzat fogalmaz – a Szentkúti Szűzanya vallásos tiszteletének ápolása és terjesztése, a kegyhely szebbé tételének és evangelizációs tevékenységének előmozdítása. A közösség szabályzatát és a jelentkezési tudnivalókat www.szentkut.hu oldalunkon, a „Lelkiség” rovatban találhatja meg a kedves Olvasó. Várjuk az érdeklődőket és jelentkezőket!

ADOMÁNYOK

Az imádságokon, szóbeli biztatásokon túl hálással köszönjük a testvérek eddigi jószívű anyagi támogatását is. Tisztelettel tájékoztatjuk Olvasóinkat, hogy az elmúlt és jelen időszak pályázati sikerei sem teszik feleslegessé a szent hely anyagi megsegítését, hiszen a pályázatok „csupán” egy-egy konkrét cél megvalósítását támogatják, ám emellett is számtalan fenntartási és fejlesztési cél, feladat van a kegyhely életében. Ezért kérjük, ha megtehetik, támogassák a szentkúti kegyhelyet az Erste Bank **11600006-00000000-30458365**-ös számlaszámán. Előre is köszönjük!

SZÁLLÁSLEHETŐSÉGEK A ZARÁNDOKKÖZPONTBAN

1. Zarándokház:

A Zarándokházban 27 db hotel kategóriájú, saját fürdőszobás szoba várja a vendégeket. 4 db egyágyas, 7 db franciaágyas, valamint 16 db két külön ágyas szobával rendelkezik.

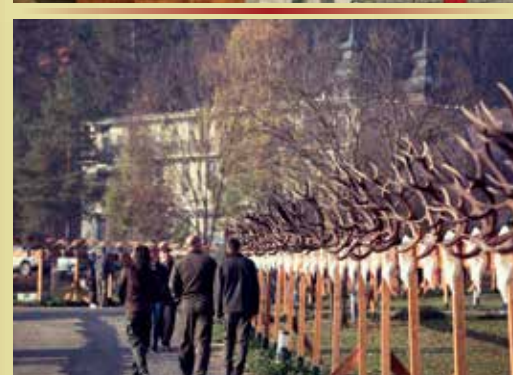
2. Zarándokszállás:

Közösségi szálláshely elsősorban csoportok részére. 8 db 6 ágyas és 3 db 14 ágyas szobával összesen 90 fő elszállásolására alkalmas. Ebben az épületben a fürdőszobák blokkonként állnak a vendégek rendelkezésére. Minden blokkhoz saját konyharész is tartozik, ahol a vendégek maguknak is tudnak főzni.

A KEGYHELY HONLAPJA, ELÉRHETŐSÉGEI

A szentkut.hu oldalon megtalálható a Szentkút újság online változata, valamint a kegyhelyre vonatkozó minden információ. A kegyhely liturgikus eseményeinek otthonról történő, élőben való internetes követéséhez is a kegyhely honlapján találhatunk információt.

A kegyhely telefonszáma: +36-32/418-029 vagy +36-20/400-58-78. Email: info@szentkut.hu

EGYÉB SZOLGÁLTATÁSOK

SZENT JAKAB ÉTTEREM

Minőségi a la carte étterem a Zarándokházban. Palóc specialitások és ételkülönlegességek is megtalálhatók étlapján. Csoportoknak, szállóvendégeknek előre egyeztetett menükkel szolgál.

KONFERENCIÁK

A 160 férőhelyes rendezvényteremben két projektor áll rendelkezésre teljes hangosítással, mikrofonnal. Igény esetén tolmácsfülkét és készülékeket is tudunk biztosítani. A terem térelválasztó rendszerrel is rendelkezik, így egyszerre két helyiségben is lehetőség van a rendezvények lebonyolítására. Az épület fűtött, illetve légkondicionált. Svédasztalos, illetve ültetett ebédekre és vacsorákra egyaránt lehetőség nyílik ugyanitt.

ESKÜVŐK, LAKODALMAK

Különleges esküvői helyszín a Bazilika, a Szent Jakab Étterem és a Rendezvényterem együtt a Nemzeti Kegyhelyen. A vendégvárás, a díszvacsera és a lakodalm megrendezésére kiválóan alkalmas a Zarándokközpont.

TÁBORHELYSÍN

Plébániai, nagycsaládos vagy hittantáborok számára a Zarándokszállás közösségi hálótermei tökéletes szállást biztosítanak. Étkezéseket, kegyhelyismertést, sportolási lehetőséget, kézműves foglalkozásokat a táborvezetővel előre egyeztetve szervezünk. Zsákutca jellegéből kifolyólag a Zarándokközpont határai jól megszabhatók a gyermekek részére. Számos sportolási és kirándulási lehetőséget nyújt. A kiépített tűzrakó helyeken bográcsozási, nyársalási lehetőséget biztosítunk.

TÚRÁK, KERÉKPÁRÚTVONALAK

Noha a környék vallási és kulturális értéke is igen nagy, csodás természeti környezete miatt is megéri felkeresni. Az új Zarándokközpont fölötti hegyoldalon található a Remetebárányok; a barlanglakásokban valószínűleg már a XIII. századtól éltek remeték. A Liturgikus tértől pár perces sétával elérhetünk a Szent László-ugráshoz és további forrásokhoz is.

KEGYTÁRGYÜZLET

Széles áru kínálatot várjuk a kedves vásárlókat a hét minden napján, 10-18 óra között. Nagy választékban kaphatók szentképek, rózsafüzérek, lelkeségi irodalom, imakönyvek, DVD-k, gyertyák és szobrok. Minőségi kézműves termékeinken túl a Barátok Bora (szentkúti címerrel) látogatóink kedvence. Szép emlék a zarándoklatról a Kegyszobor másolata vagy a Szentkút Csillaga c. énekeskönyv, de megvásárolhatók a kegyhely történetét bemutató kiadványok is.

SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

Szállóvendégeink számára előzetes megbeszélés alapján, korlátozott mértékben személyszállítást tudunk vállalni a kegyhely és a busz-, illetve vonatmegálló között.

TÁRLATVEZETŐ APPLIKÁCIÓT FEJLESZTETT A NEMZETI KEGYHELY

Az idei márciustól már minden mobiltelefonra letölthető az ingyenes, újgenerációs, digitális tárlatvezető applikáció, amelyet a Nemzeti Kegyhelyen fejlesztettünk az egyre nagyobb számban érkező zarándokok számára, hogy a látogatók a kegyhely teljes területét önállóan is bejárhassák. Szentkút mobil lefedettsége jelenleg még csak korlátozottan teszi lehetővé az alkalmazás kényelmes helyszíni letöltését, ezért azt javasoljuk, hogy ezt a látogatók otthon tegyék meg! Ennek birtokában önállóan, mégis tárlatvezetővel járhatják végig a Nemzeti Kegyhelyet és közvetlen környékét.

A Locbee™ lokalizációs platformját használva az alkalmazás a megfelelő helyeken mindig automatikusan jeleníti meg a kegyhelyhez kapcsolódó információkat. A zarándokok fotókat nézhetnek, szövegeket olvashatnak a kegyhely történetéről, egyedülálló műemlékeiről, a búcsúkról, a ferences atyák mindennapjairól, anélkül, hogy bármilyen adatukat megadnák.

Az alkalmazás olyan Android és iOS operációs rendszert használó okostelefonokra telepíthető, amelyek legalább Bluetooth 4.0 technológiával működnek, ugyanis a rendszer a GPS-en kívül Bluetooth technológiát is használ a helymeghatározáshoz. Nagy előnye a rendszernek, hogy külterületen és belterületen, valamint offline módban is működik, vagyis az első indítás után már nem szükséges mobilinternet a használatához. További információ található a www.szentkut.hu honlapon.

ÚJ MINISZTER PROVINCIALISA VAN A FERENCSEKNEK

A Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány Szentkúton megtartott választókáptalanja folyó év február 6-án Berhidai Piusz testvért (ld. kép) választotta meg miniszter provinciálisnak (tartományfőnöknek) az elkövetkező hat esztendőre. Piusz testvér 1976-ban született Pécsen, gyermekkorát Szekszárdon töltötte. Az Esztergomi Ferences Gimnáziumban érettségizett 1994-ben, ebben az évben lépett a ferences rendbe. Teológiai tanulmányai mellett magyar-latin szakot végzett az ELTE-n. Örökfogadalmat 2000-ben tett, pappá 2003-ban szentelték. Esztergom, Pásarét és Szécsény voltak az eddigi szolgálati helyei, az elmúlt hat évben novíciusmester volt Szécsényben. Helyettesének Dobszay Benedek testvért (a leköszönő provinciálist), a négy definitornak (tanácsosnak) pedig – három esztendőre – Bécser Róbert, Lendvai Zalán, Magyar Gergely és Szoliva Gábor testvéreket választotta a káptalan.

KIÁLLÍTÁS GYERMEK- RAJZOKBÓL

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmából korábban meghirdetett, a „LEGNAGYOBB SZERETET” címmel lebonyolított nemzetközi rajzpályázat gyermekrajzaiból, remekműveiből rendez kiállítást a TILMA a Gyermekművészetért Alapítvány Szentkúton. A kiállítás megnyitására a főbúcsú vasárnapján, 2020. augusztus 16-án, a körmenet után kerül sor. A szervező, Basa Ottóné Révész Erzsébet 15 éve kezdte el a rajzpályázatok koordinálását, 2016-ban maga Ferenc pápa is áldását küldte erre a szép kezdeményezésre. Az idei kiállítás fővédnöke Erdő Péter bíboros úr, továbbá Prokopp Mária, Béres Klára, a Béres Alapítvány és Dobos Klára. A kiállítással és a TILMA Alapítvánnyal kapcsolatban további információ a +36-37/340-598-as telefonszámon, ill. a tilma@freemail.hu email-címen kérhető.

SZÁZ ÉVE SZÜLETETT SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA

Éppen 100 éve, 1920. május 18-án látta meg a napvilágot a lengyelországi Wadowicében Karol Józef Wojtyła, akit 1978. október 16-án választott meg a konklávé a katolikus egyház fejévé. Ő volt a 264. az egyházfők sorában, 455 év óta az első nem olasz, és az első szláv pápa. Közel 27 éves pontifikátusa az egyik leghosszabb a történelemben, ennek során 104, Olaszországon kívüli apostoli utazást tett, fáradhatatlanul hirdette Krisztus evangéliumát valamennyi földrészen. Hazánkban két alkalommal járt, 1991. augusztus 16. és 20. között, valamint 1996. szeptember 6-7-én. Élete utolsó éveiben a betegség nehéz keresztjének hordozásában is prófétai jellé vált. Az általa bevezetett Isteni Irgalmasság vasárnapjának vigiliáján, 2005. április 2-án halt meg, temetésére április 8-án került sor. Utóda, XVI. Benedek pápa avatta boldoggá 2011. május 1-jén, a szentté avatási ceremóniát pedig Ferenc pápa végezte 2014. április 27-én. A szent pápa liturgikus ünnepe október 22-ére került.

A hazánkat különösen is szerető, száz éve született lengyel pápáról 2020. május 16-án, a Kárpát-medencei nemzeti zarándoklat keretében, szerettünk volna megemlékezni a Nemzeti Kegyhelyen, a koronavírus miatt azonban ez a zarándoklat elmarad. A helyzettől függően, talán egy őszi búcsún tudunk majd II. János Pálról megemlékezni, kérjük, figyeljék híreinket.

SZEPTEMBERBEN LESZ AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ünnepélyes megnyitó ünnepére és kezdő szentmiséjére – a tervek szerint – 2020. szeptember 13-án délután 3 órakor kerül sor a Puskás Ferenc Stadionban, Budapesten. Ebben a szentmisében lélekemelő eseménynek ígérkezik a határon inneni és túli magyar egyházközsegekből érkező gyerekek elsőáldozása is. A szeptember 20-ig tartó világméretű rendezvény részletes programját a www.iec2020.hu oldalon lehet megtalálni. Örömmel mondhatjuk, hogy komoly remény van arra, hogy Ferenc pápa is tiszteletét teszi a Kongresszuson, ami különleges ajándék lenne a Kongresszus és az egész ország számára. Jóllehet számos magyar hívő találkozhatott Ferenc pápával tavaly június 1-jén Csíksomlyón, Magyarországon utoljára 24 évvel ezelőtt, 1996-ban járt pápa, Szent II. János Pál személyében.

A SZENTKÚTI FERENCES KÖZÖSSÉG INGYENES KIADVÁNYA

Felelős kiadó: fr. Orosz Lóránt OFM

Felelős szerkesztő: fr. Fejes Antal OFM

Cím: 3077 Mátraverebély-Szentkút 14.

Telefonszám: +36-32/418-029; +36-20/400-58-78

Email: info@szentkut.hu

Honlap: www.szentkut.hu

ISSN 1789-7432

Fotók: Szentkúti Fotóarchívum, Miheller Kinga, Wágner Csapó József, Magyar Kurír

Grafikai szerkesztő: Kamarás Ágnes

Korrektor: Pápai Zsuzsanna

Nyomdai munkák: VIRTUOZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Számlaszám: 11600006-00000000-30458365